

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/250/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4613202468
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Harbuta
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4613202468.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zast. Tomáš Kušník, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, v mene ktorej koná Mgr. Tomáš Kušník, advokát a konateľ, proti odporkyni: K. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom M., M. C. XXXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Nám. Legionárov 5, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom Lučenec, J. Kráľa 5/A, o zaplatenie 433,34 eura s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporkyne proti uzneseniu Okresného súdu Topoľčany zo dňa 05. 06. 2013 č. k. 5C/214/2013-51, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporkyne m e n í tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov konania v sume 78,70 eura JUDr. Andrejovi Cifrovi, advokátovi so sídlom Lučenec, J. Kráľa 5/A do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov odvolacieho konania v sume 16,11 eura JUDr. Andrejovi Cifrovi, advokátovi so sídlom Lučenec, J. Kráľa 5/A do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa podľa § 96 ods. 1 OSP zastavil konanie o návrhu navrhovateľa, ktorým sa voči odporkyni domáhal zaplatenia sumy 433,34 eura s príslušenstvom pre späťvzatie jeho návrhu, učené písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 04. 06. 2013. Odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne nepriznal náhradu trov konania. Navrhovateľovi podľa § 11 ods. 3, 4 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch vrátil súdny poplatok vo výške 18,80 eur cestou príslušného daňového úradu po právoplatnosti uznesenia. Vychádzajúc z ust. § 137, § 146 ods. 2 prvá veta OSP dospel k záveru, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne neprináleží náhrada trov konania, nakoľko vedľajší účastník dobrovoľne vstúpil do konania, pričom odporkyňu nekontaktoval, svojím podaním vzniesol námietku premlčania a uplatnil si aj nárok na náhradu trov právneho zastúpenia. Mal za to, že vzhľadom na cieľ a úlohu vedľajšieho účastníka, ktorými sú ochrana spotrebiteľa, je možné predpokladať, že tento disponuje znalosťami a vedomosťami v oblasti spotrebiteľského práva, a preto je spôsobilým samostatne ochraňovať spotrebiteľa. Navyiac vedľajší účastník nepreukázal nutnosť a opodstatnenosť svojho právneho zastúpenia, a to ani z hľadiska účelnosti a hospodárnosti. V tejto súvislosti uviedol, že paušálny vstup vedľajšieho účastníka do bližšie nepoznaných konaní a udelenie všeobecnej plnej moci advokátovi na svoje zastupovanie v neznámom počte vecí nemôže byť prejavom naplnenia jeho cieľa a úloh. Uzavrel, že trovy vedľajšieho účastníka na strane odporkyne neboli účelne vynaložené, t. j. nepôsobili v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Odporkyni náhradu trov konania nepriznal, nakoľko jej žiadne trovy v konaní nevznikli.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník na strane odporkyne, len v časti týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka, domáhajúc sa ním jeho zmeny a priznania mu náhrady trov celého konania. Dôvodil, že súd prvého stupňa nedostatočne skutkovo a právne vec posúdil, keď mu nepriznal náhradu trov konania. S poukazom na ust. § 93 ods. 2, 3 OSP uviedol, že do predmetného konania vstúpil opodstatnene, pričom spotrebiteľ bol vo veci úspešný v dôsledku aktivity vedľajšieho účastníka. Zdôraznil, že cieľom združenia je ochrana spotrebiteľa aj pred premlčanými nárokmi dodávateľov. Mal za to, že súd pri nepriznaní trov vedľajšieho účastníka postupuje v rozpore s legislatívou Európskej únie, judikatúrou Súdneho dvora EÚ, vnútroštátnou právnou úpravou, ustálenou súdnou praxou a slovenskou právnou teóriou. V prípade, ak by mu bolo odmietnuté právo na plnú náhradu trov konania, bola by tým znemožnená reálna ochrana spotrebiteľov. V tejto súvislosti poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/03, sp. zn. II. ÚS 31/04, sp. zn. II. ÚS 56/05, sp. zn. IV. ÚS 147/08, sp. zn. II. ÚS 122/09 a rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 09. 06. 2010 sp. zn. 5Cdo 71/2010. Zdôraznil, že má právo vystupovať v súdnom konaní proti dodávateľom na základe princípu „rovnosti zbraní“. Záverom poukázal i na viaceré rozhodnutia odvolacích súdov v Nitre, v Trenčíne, v Žiline, v Banskej Bystrici, v Košiciach, a v Prešove, ktoré mu priznali právo na náhradu trov konania.

Navrhovateľ vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správne potvrdiť. Uviedol, že vedľajší účastník musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Naviac združenie malo možnosť využívať aj podporu určenú ministerstvom. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, ktorý v obdobných prípadoch nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia. Konštatoval, že združenie nemá vedomosť o prejednávacom prípade, paušálny vstup do konania navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Uzavrel, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 150 OSP. Argumentoval tiež dôvodmi uvedenými v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13Co/35/2012, sp. zn. 13Co/40/2012, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/100/2012 a v náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/03.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) prejednal odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporkyne bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Predmetom tohto konania bol návrh navrhovateľa, doručený súdu prvého stupňa dňa 20. 03. 2013, ktorým sa voči odporkyni domáhal zaplata sumy 433,34 eura s príslušenstvom z titulu poskytnutého úveru na základe zmluvy o poskytnutí rýchlej pôžičky č. 7004952, uzatvorenej medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou dňa 29. 03. 2005. Odporkyňa splátky úveru nehradila riadne a včas, čím sa dostala do omeškania s úhradou dlžnej sumy a ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky dlhovala sumu v celkovej výške 393,95 eura. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 26. 04. 2013 Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Nám. legionárov 5 oznámilo vstup do konania ako vedľajší účastník na strane odporkyne. Súd prvého stupňa dňa 02. 04. 2013 č. k. 7Ro/206/2013-21 vydal platobný rozkaz, ktorým uložil odporkyni, aby do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatila navrhovateľovi sumu 433,34 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 18,25 % ročne zo sumy 393,95 eura od 16. 08. 2005 do zaplata a nahradila trovy konania vo výške 25,50 eura a trov právneho zastúpenia vo výške 94,44 eura, alebo aby v tej istej lehote podala odpor. Písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa 16. 05. 2013 vedľajší účastník na strane odporkyne podal proti vyššie uvedenému platobnému rozkazu odpor, v ktorom okrem iného vzniesol námietku premlčania. V nadväznosti na to navrhovateľ písomným podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 04. 06. 2013 zoberal späť svoj návrh na začatie konania a žiadal predmetné konanie zastaviť a vedľajšiemu účastníkovi nepriznať náhradu trov konania. Preskúmaným uznesením súd prvého stupňa zastavil predmetné konanie. Odporkyni náhradu trov konania nepriznal a navrhovateľovi vrátil súdny poplatok vo výške 18,80 eura cestou príslušného daňového úradu. Tieto výroky odvolaním dotknuté neboli, v dôsledku čoho nadobudli právoplatnosť. Predmetom odvolacieho konania je takto len

vedľajším účastníkom na strane odporkyne napadnutá časť, týkajúca sa trov konania, ktorou mu súd prvého stupňa nepriznal náhradu trov konania.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 OSP, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Vychádzajúc z dikcie zákona (§ 142 OSP) je zrejmé, že občianskoprávne (sporové) konanie je ovládané zásadou zodpovednosti za výsledok konania, podľa ktorej účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania vynaložených na účelne uplatňovanie alebo bránenie svojho práva. V prípade zastavenia konania však naopak zásadne žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (§ 146 ods. 1 písm. c) OSP). Výnimku z tejto všeobecnej zásady predstavuje ustanovenie § 146 ods. 2 OSP, podľa ktorého možno niektorému z účastníkov uložiť povinnosť uhradiť druhému z účastníkov trovy zastaveného konania, a to podľa vety prvej tohto ustanovenia tomu z účastníkov, ktorý zavinil, že konanie muselo byť zastavené, a podľa vety druhej tohto ustanovenia odporcovi v prípade, ak pre jeho správanie bol vzatý späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne. V tomto ustanovení sa teda opätovne premieta zodpovednosť účastníka za zavinenie na zastavení konania, ktoré sa však výlučne posudzuje z procesného hľadiska. Dôsledkom späťvzatia návrhu navrhovateľa bolo právoplatne zastavené konanie, ktoré s ohľadom na zhora uvedené závery bolo zavinené navrhovateľom, čím bol daný dôvod pri rozhodovaní o trovách konania na aplikáciu ust. § 146 ods. 2 prvej vety OSP.

Podľa § 93 ods. 4 OSP, v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník; účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí (§ 24), pričom ako zástupcu si vždy môže zvoliť advokáta (§ 25 ods. 1 OSP). Advokát je povinný účelne využívať všetky zákonom pripustené prostriedky a spôsoby poskytovania právnej pomoci účastníkovi, ktorého zastupuje (§ 25 ods. 2 OSP).

Citované ust. § 93 ods. 4 OSP výslovne upravuje, že vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti v konaní ako účastník. Z uvedeného je teda možné vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (čl. 47 ods. 2 Ústavy SR), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu trov konania, kam podľa ust. § 137 OSP bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) iba v prípade, ak takéto právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

Právo na právnu pomoc sa priznáva každému, fyzickej i právnickej osobe, ak vystupuje v spore ako žalovaná strana. Hlavný význam práva na právnu pomoc spočíva v tom, že orgány uvedené v čl. 47 ods. 2 Ústavy SR (teda aj súdy) majú zodpovedajúcu povinnosť nebrániť účastníkom, aby v konaní pred nimi využívali právnu pomoc. Súčasťou základného práva na právnu pomoc je aj právo na náhradu účelne vynaložených trov konania. Z princípu rovnosti účastníkov, t.j. rovnosti procesných strán vyplýva, že každý účastník konania má mať rovnakú možnosť voľby v súvislosti s riešením otázky svojho právneho zastúpenia v rámci zákonom upravených možností. Preto za situácie, že odporkyne vzniklo právo na náhradu trov konania, toto právo vzniklo aj vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na strane odporkyne.

Odvolací súd posudzujúc prejednávajúcu vec v zmysle vyššie uvedených záverov a citovanej právnej úpravy dospel k záveru o vecnej nesprávnosti preskúmaného rozhodnutia súdu prvého stupňa. Niet totiž sporu o tom, že aj vedľajší účastník sa môže dať zastupovať advokátom a v prípade vzniku práva na náhradu trov konania mu v zásade treba priznať právo na to, aby sa mu nahradili všetky trovy,

ktoré zaplatil vo vecnej súvislosti s bránením práva hlavného účastníka - odporkyne, na strane ktorej vystupuje. Bol teda naplnený zákonný predpoklad podľa § 146 ods. 2 veta prvá OSP na náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi. Navyiac aplikácia ust. § 150 ods. 1 OSP prichádza do úvahy len v prípadoch, keď sú splnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo z časti neprizná. Musí však ísť o výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí odôvodnený. V danej veci navrhovateľ vzal svoj návrh na začatie konania späť až po tom, ako vstúpil do konania vedľajší účastník, a preto nie je možné uzavrieť, že účasť vedľajšieho účastníka v konaní bola nedôvodná a neúčelná.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa náhrady trov konania vedľajšieho účastníka podľa § 220 OSP zmenil a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne priznal podľa § 146 ods. 2 prvej vety OSP náhradu trov konania, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia, ktoré boli reprezentované odmenou advokáta za 2 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a odpor zo dňa 13. 05. 2013) pri hodnote sporu 433,34 eura po 31,54 eura (§ 10 ods. 1 cit. vyhlášky), náhradou hotových výdavkov 2 x 7,81 eura režijný paušál (§ 15a, 16 ods. 3 vyhlášky). Úhrnom tak trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporkyne predstavujú sumu 78,70 eura. Navrhovateľ je povinný zaplatiť trov konania právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane odporkyne (§ 149 ods. 1 OSP).

Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil spôsobom uvedeným v enunciacii jeho rozhodnutia postupom podľa § 220 OSP, keďže neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219 OSP) a ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1 OSP).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 OSP tak, že vzhľadom na plný úspech vedľajšieho účastníka na strane odporkyne v odvolacom konaní mu priznal náhradu trov odvolacieho konania za 1 úkon právnej služby (podanie odvolania) vo výške 8,30 eura (§ 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b) vyhlášky- tarifná hodnota veci v odvolacom konaní 78,70 eura znížená o jednu polovicu) a náhradu hotových výdavkov 1 x 7,81 eura režijný paušál (§ 15a, § 16 ods. 3 cit. vyhl.). Priznanú náhradu trov odvolacieho konania v celkovej výške 16,11 eura je navrhovateľ povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.